

21. Dec. 1973

FAKTA

Dato:

21. Dec. 1973

Sidetæl:

Notes 73-74 bd 6 s. 48-52

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- arbejde det, d. v. s. stille
sig i et stærkt og forkert
lil det. Det betyder f. eks.
ikke at man forlader
om videt for man mener
det er udgjort, for at
gi over til et helt andet
Som man så heller ikke
ud for mere og således i
en mandlig hald.
Det har brugt mig mange
umendelige problemer at på
ikke til skide hvid, men
Kun i første periode, har
Kunnet gennemføre en
så den disciplinering - på
der er måske endda der
alle mine problemer stemmer
du.
At litogne sig denne disciplinering

- plim og gennemføre den stu-
- legisk vil have mening her
for at forløse arbejdet med
den mening man permanent
sætter.

[Signature]

Paris

21-12-73.

For tiden bekræftes
jå af en stor forvirring.
Jå står helt uden mål-
-sætning for mit arbejde.
Jå ved ikke hvad jå
vil. Måske vil jå slæt-
- ikke noget, måske kom-
- mer forvirringen af at jå
anser det for forkert, ikke
at ville noget, og rigtig-
altså ide ulet at ville

hvad man vil - at ville
noget.

Efter hunden står det mig
mere og mere klart at pro-
-blemer produceres af de
forskellinger man danner
sig om hvordan noget skal

være.
Man forsøger at danne
sig en mening om sig
noget som muligt, kun
en forsvindende bredde
af den mening er ens
øjne.

Ude fra bliver man på det
-hed at man ikke have
en mening om dette og
hvert, man i det sidste med
et ideal som helt under.

- frygter at man egentlig
skal ikke har lyst eller
frang til at have en mening
- om ret mange ting - om
noget i det hele taget.

Hvad består dette af have
en mening - at have lyst
et standpunkt egentlig af?
Det består af en forskellig-
-hed man i en forskellig
påvirknings kender, hvor
danner sig om hvordan
den og den ting der ve-
den og den ideal.

- altså et ideal. Kedeelige
idealer har de meget
ved sig at de meget
sjældent får sig godt
til pas i virkeligheden, som
al tid og bestandigt med-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- Sig - dem.
Man - har man en mening,
et standpunkt nyttar det
ikke man lytter til disse
modsigelser overfor ideal
for du mister man øjeblikke
- Vedt sit standpunkt sin
mening og står der som
et slægt skvadde hoved
uden mening klappet sam-
- men som skive brø-
- den uden standpunkt.
Om verden regner ikke med
en: ikke sig - dem, hun
mener det ene nu om
fem minutter mener han
lige det andet, han
kan man ikke regne med
han har ingen mening og er
helt uden standpunkt.

Og overfor om verdens dom
har man jo altid uret.
Vej - det har man ikke
hvis man har formål at
opnå, befri sig fra be-
- greberne ret og uret - men
hvem har det store
Det er her den store
hindring ligger. Man kan
roligt gå ud fra som en
kendsgerning at hvad man
har af standpunkter og me-
- ningar er noget der er på
- fyrt an udført, for helt
på det personlige subjektive
plan er man fløjdende
lige glad med den slags
begreber dem har man
kun i forhold til om-
- verden og alene for dens

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

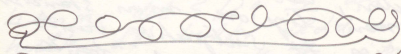
NY CARLSBERGFONDET

Skulpt.

Alene med sig selv bear-
bejder man i løbet af
et døgn tusindvis af
den kan på den måde at
de som en ustandselig
sprog bevæger sig gennem
ens hoved, man registrerer
at de er der, man udt-
-over det luger man ikke
stilling til dem eller
dan nu. sig en mening om
dem. Hvordan skulle man
kunne det? Da er der
hulder til bløder altid en-
-vordede, overraskende, ufor-
-skielige. Standsen man ved
nogle af dem og fordyber
at "denke dem i sig selv"
beholder det at man den-

-ner sig forestillinger osv. og
om dem. Disse har ikke
nøget at gøre med den op-
-rindelige tanke på vej op-
-nem ens hoved, man er
denke forestillinger (og må være
det fordi man standser tanker
-sprog man) der er et pro-
-dukt af hvad man ved
nøget som er tilføjet en
ude fra.
En del mennesker tror eksiste-
-rer i verden er på virkel af
dem, det er en uimodsigelig
man lige som man standser
sin for selvbetjente tanke-
-sprog for at "tanke
over den". Således kan man
heller ikke standse verdens
sprog for at "overveje".
i begge tilfælde fordyber

man et vinder og idet
man gæfr det dør nær
man sig en mening og
indtugt et standpunkt
der, som for noget, er
i modstrid med de søvel
den personlige punkte bevejelse
som med verdens; det
der opskiller et; det om
hvordan den indre tanke
de andre forkeelse. Skul
være helt uden hen syn
dit hvordan de er.

Paris 22-12-73.

Hvis man bliver
kaldt i diot, eller på en
eller anden måde gøres en,
synes man er et fjels, en

udødelig luftvej, stærke, hvis
man følger sig til side sat
under vindet, hvis man ikke
er veldigt, er en uvelkom-
-man, hvor sagt hvis man
anses for et skvaddehovet
at komme med - hvordan
reager man så på det?
Selv følgelig med ubehag,
man kunne ikke lide det.
Man hvilke del af en rea-
-ger stærkest på dette ube-
-hag? Det kan jo ikke
være ans for hele personen for
så havde man forlangt
hængt sig, så havde man
følt at så fremd man dalt
brød på sin selvopbeholdelse
-drift at det ville være
uimuligt at overleve. Derfor